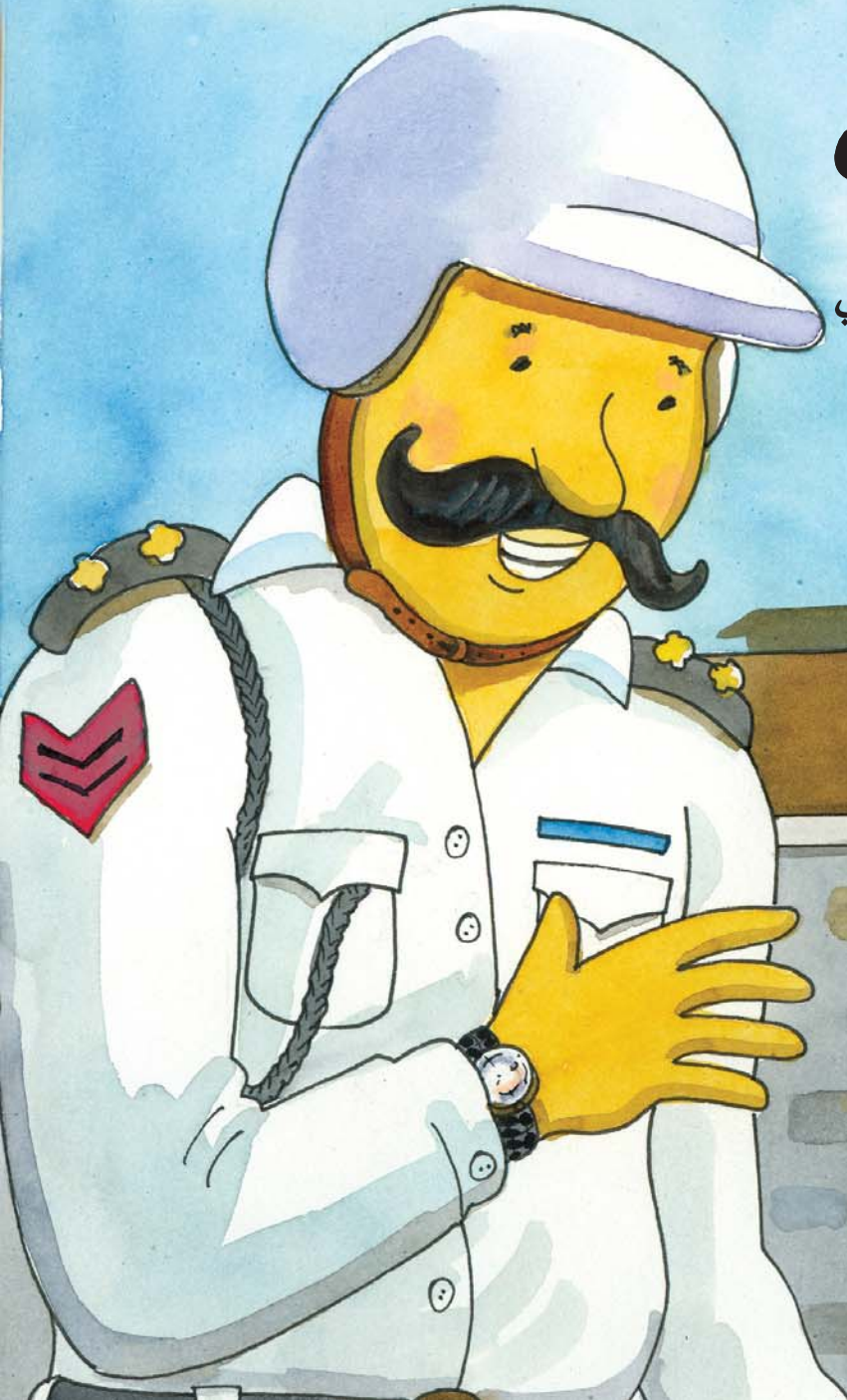

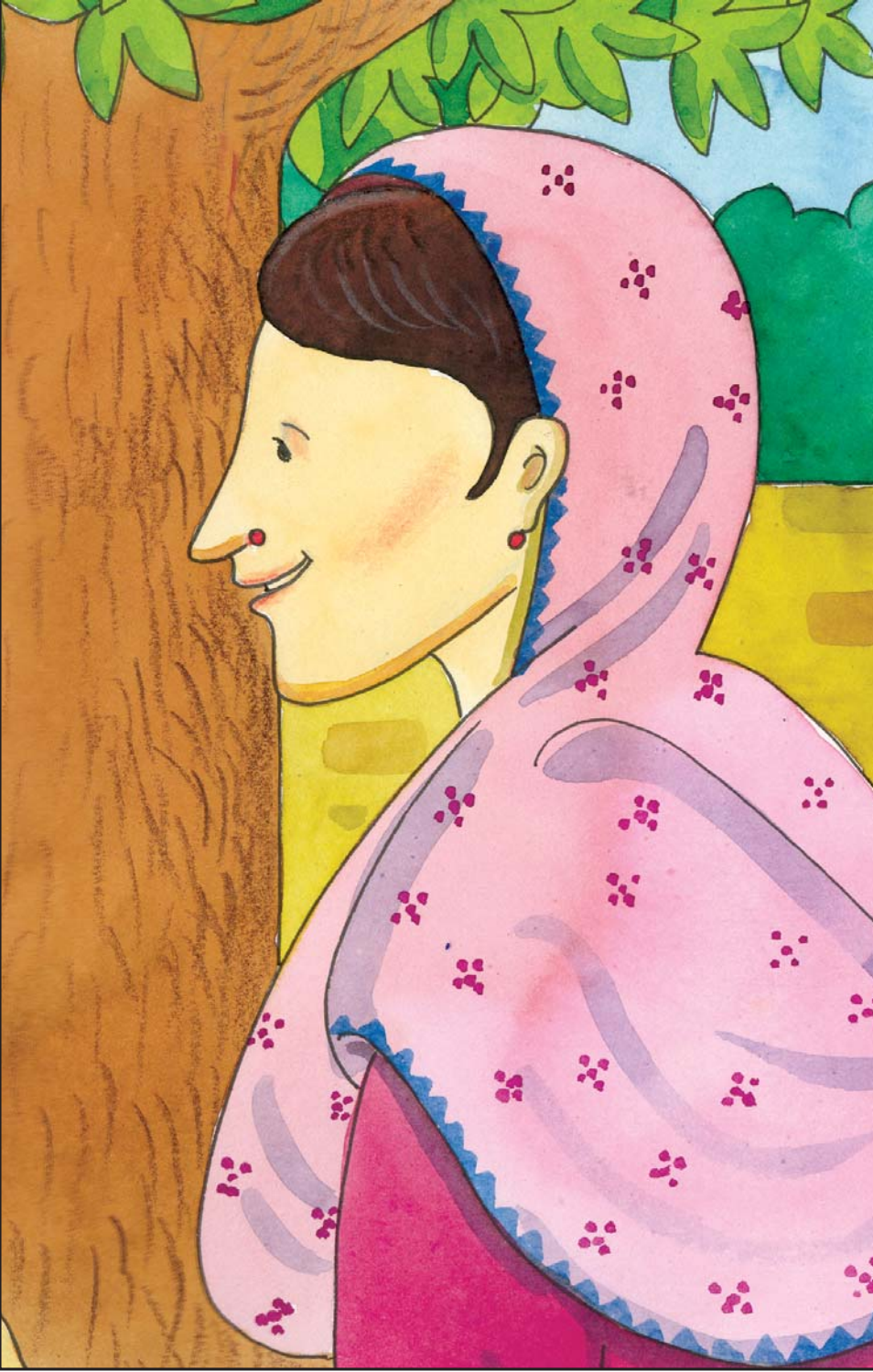
راجو جي ملاقات

ٻارن لاءِ روڊ سفيٽي متعلق سلسليوار ڪهاڻي

روڊ سفيٽي ايجوڪيشن
پروگرام

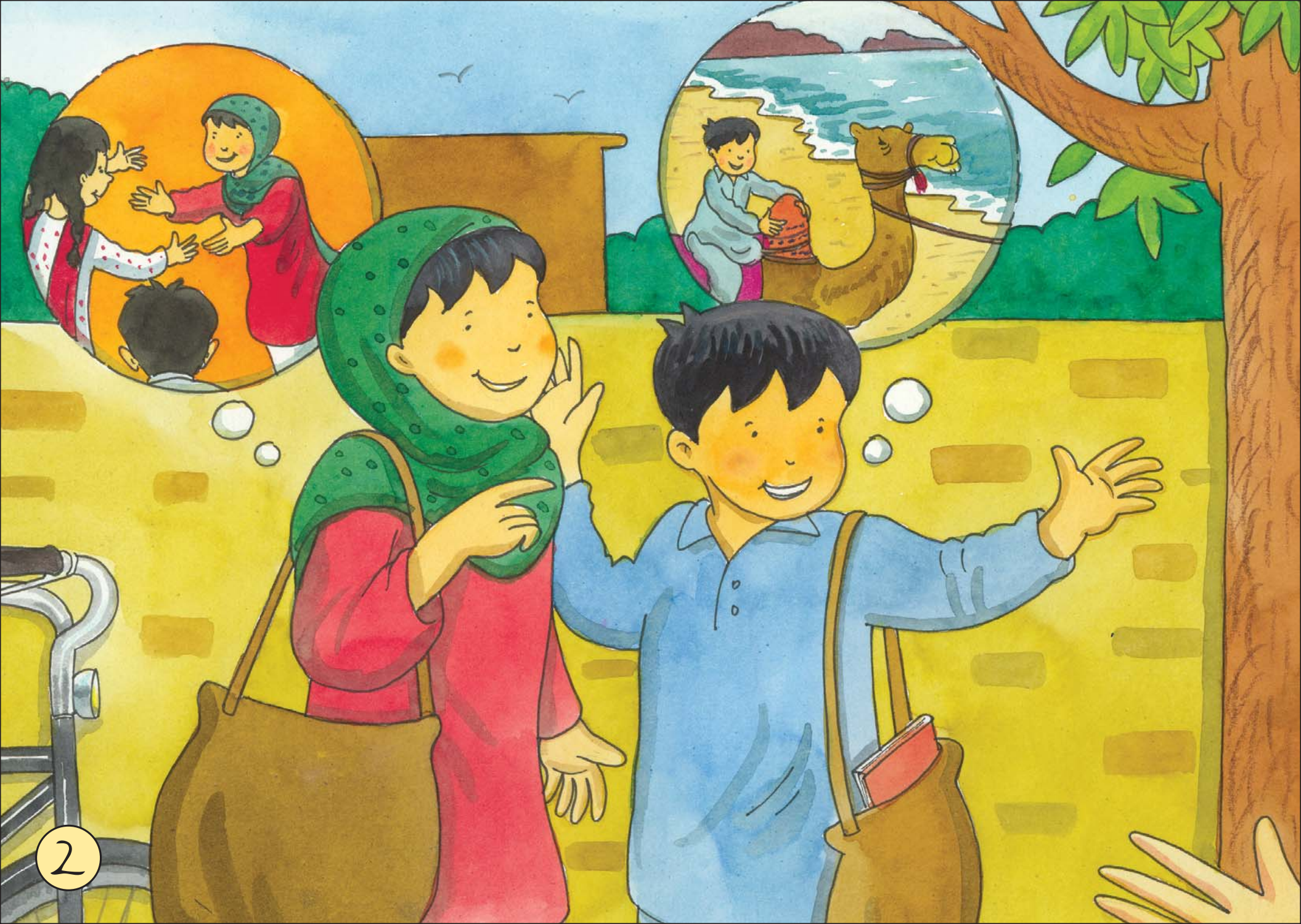

اسڪول ۾ پڙهائي جي آخري ڏينهن راجو جي ماءُ کيس ٻڌايو ته هوءُ هن کي ۽ ڪرن کي ڪا حيرت انگيز خوشخبري ٻڌائڻ واري آهي. اسڪول مان واپس پهچندي شرط راجو بي صبري سان انهيءَ حيرت انگيز خوشخبري جي باري ۾ پنهنجي ماءُ کان پڇڻ لڳو، ڪانئس انتظار بلڪل ئي نه پئي ٿيو.

”مون توهان جي پيءُ سان ڳالهايو آهي ۽ هُن اها ڳالهه مڃي ورتي آهي ته توهان جي اسڪول جي موڪلن دوران هو اسان سڀني کي شهر ڏانهن توهان جي چاچي وٽ وٺي هلندو.“ راجو جي ماءُ چيو.

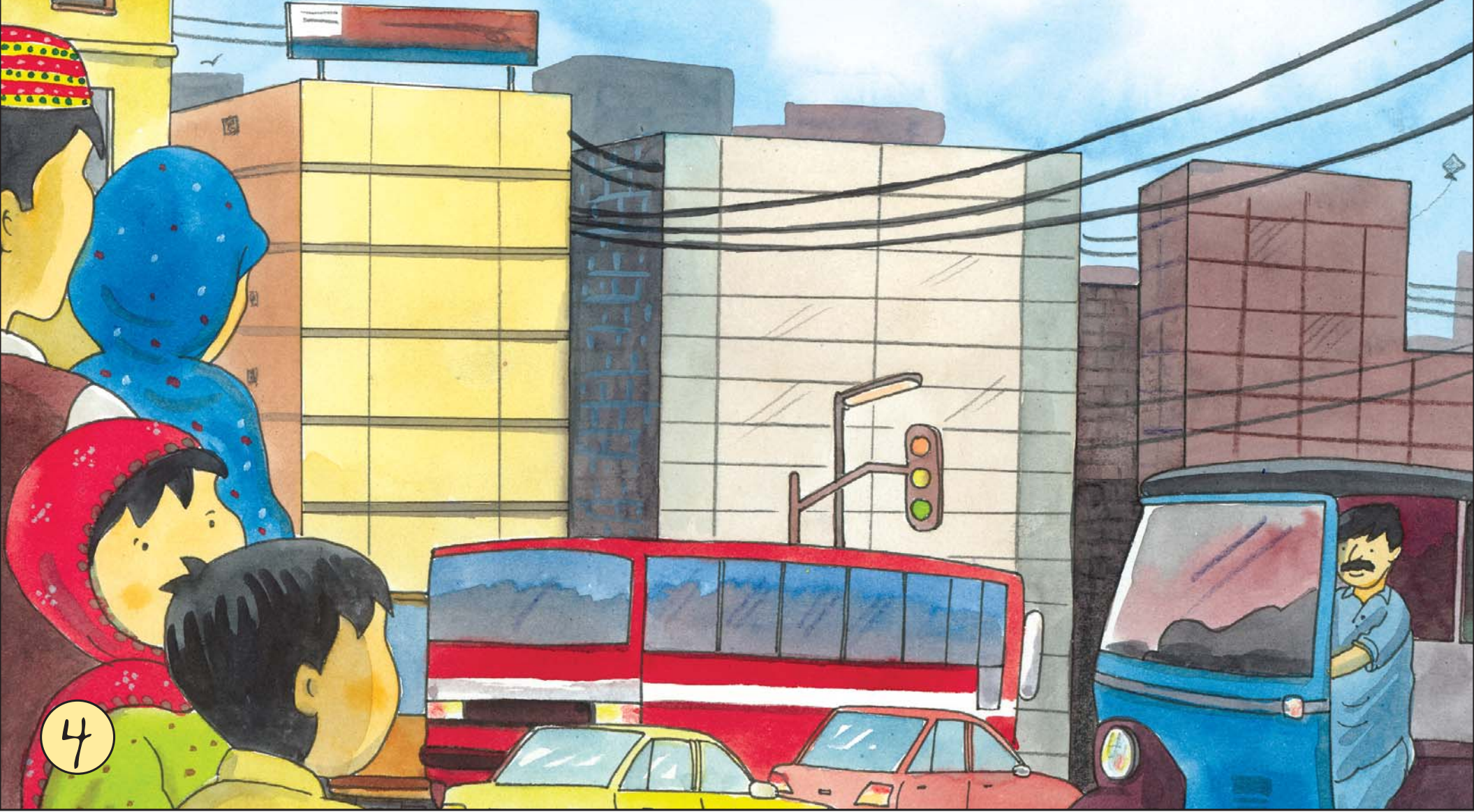
راجو خوشي وچان گهر ۾ نچڻ ۽ ٽپڻ لڳو. کيس شهر ڏاڍو وڻندو هو، ڇاڪاڻ ته اتي هن کي گهمڻ لاءِ گهمڻيون جايون جهڙوڪ سمنڊ، پارڪ، ميوزيم وغيره گهمڻ لاءِ ملنديون هيون ۽ مختلف قسمن جا کاڌا ڪاڻڻ ۾ پڻ مزو ايندو هو. راجو جي پيڻ کي به انهيءَ ڳالهه جي ڏاڍي خوشي هئي ته کيس ڪافي سالن کان پوءِ پنهنجي سوٽن سان ملڻ جو موقعو ملندو.

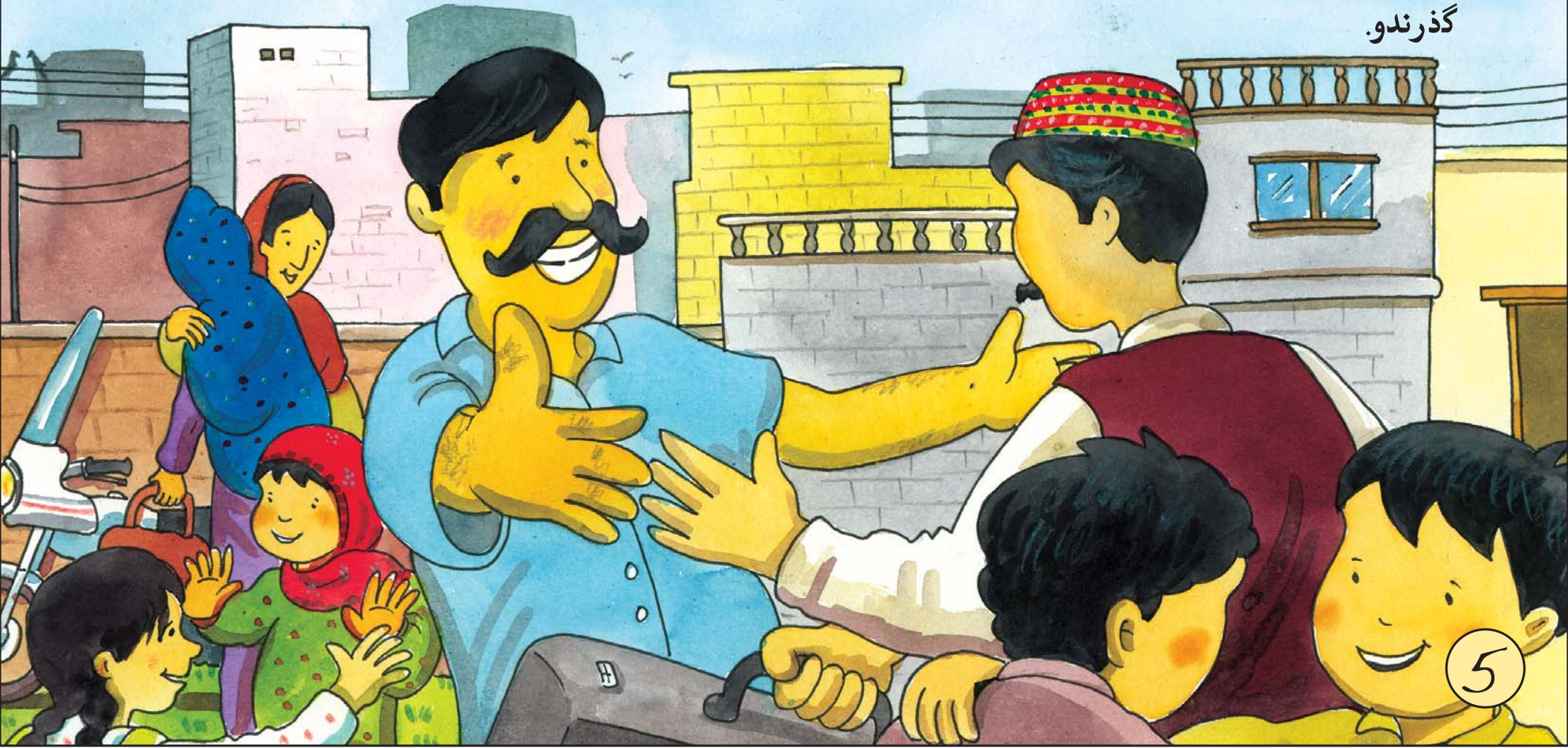
ٻئي ڏينهن سيئي گهر وارا تيار ٿي هڪ وڏي بس ۾ شهر
ڏانهن روانا ٿيا. بس ۾ ويندي رستي تي راجو پنهنجي
پيءُ کان سندس چاچي جي باري ۾ پڇندو رهيو. راجو جي
پيءُ کيس ٻڌايو ته اتي رهندي ڪين ڏاڍو مزو ايندو. ”بابا
هُو ڪم ڪهڙو ڪندو آهي؟“ راجو پنهنجي پيءُ کان
پڇيو. راجو اهو ڄاڻڻ لاءِ ڏاڍو بيتاب هو.

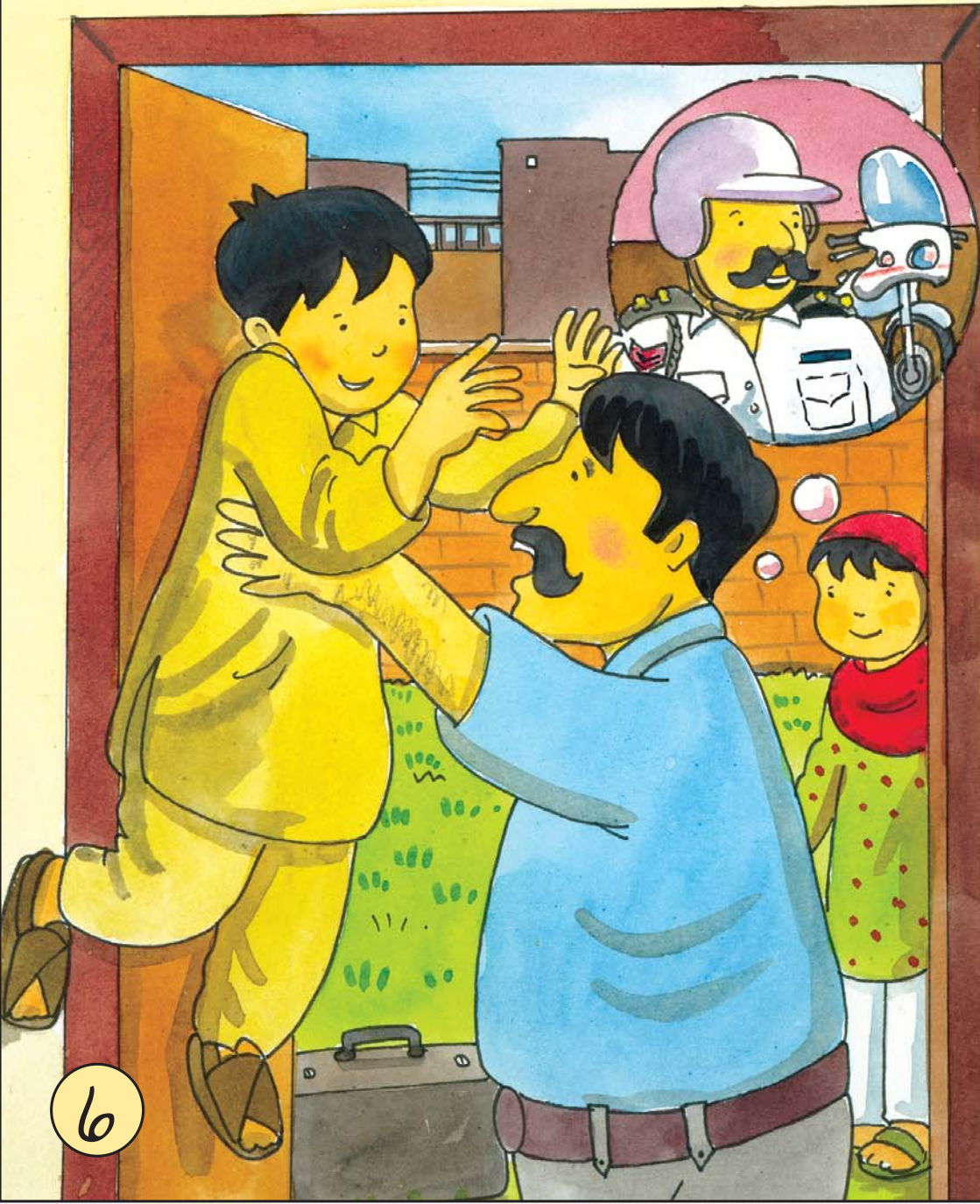
”تون ڪجهه دير لاءِ انتظار ڇو نٿو ڪرين ته جيئن تون پاڻ
ئي ڏسي وٺين ته هُو ڇا آهي. مون کي يقين آهي ته هو
جيڪو ڪم ڪندو آهي، تنهن مان تو کي گهڻو ڪجهه
سکڻ جو موقعو ملندو.“ سندس پيءُ جواب ڏنو. راجو اهو
ئي سوچيندو رهيو ته آخر سندس چاچو ڪهڙو ڪم
ڪندو هوندو، جنهن مان کيس سکڻ جو موقعو ملندو.

ڪجهه ڪلاڪن کانپوءِ بس اچي شهر پهتي. راجو کي ڏاڍي خوشي ٿي. کيس روڊ تان سرڙاٽ
ڪري تيزيءَ سان لنگهي ويندڙ ڪارون، بسون، وڏيون وڏيون عمارتون ۽ باغيچا ڏاڍا پئي
وڻيا. راجو کي گهر پهچي ڏاڍي خوشي ٿي. سڀئي گهر وارا سندن انتظار ڪري رهيا هئا.

راجوء جا سوٽ ۽ سندس چاچي ۽ چاچيءَ کين خوشيءَ وچان پليڪار چئي. ”راجو تون ته هاڻ تمام وڏو ٿي ويو آهين..... اڳئين پيري مون جڏهن تو کي ڏٺو هو ته تون مون کي گوڏن تائين مس ايندو هئين؛ هاڻي ته تون وڏو چوڪرو ٿي ويو آهين“ راجو جي چاچي کيس چيو. راجو کي سندس چاچو پسند آيو. سندس وڏين مڃن ۽ شفقت پري دوستاڻي مرڪ ۽ انهي اميد ته سندس بابا جي چوڻ مطابق کيس پنهنجي چاچي وٽان ڪافي ڳالهون سکڻ جو موقعو ملڻ واري اميد جي ڪري راجو کي ذهن ۾ اها ئي سوچ هئي ته هتي چاچي وٽ سندس وقت سٺي نموني گذرندو.

”چاچا، توهان ڪم ڪهڙو ڪندا آهيو؟“ راجو پنهنجو سامان ڪولڻ کان اڳ ئي بي صبريءَ مان ڀڄي ورتو، ”آئون واقعي انهيءَ بابت ڄاڻڻ چاهيان ٿو.“

”نڪ آهي راجو.... ڀلا توکي اها خبر آهي ته هڪ ٽريفڪ پوليس آفيسر ڪهڙو ڪم ڪندو آهي؟ آئون بلڪل اهو ئي ڪم ڪندو آهيان.“ سندس چاچي جواب ڏنس.

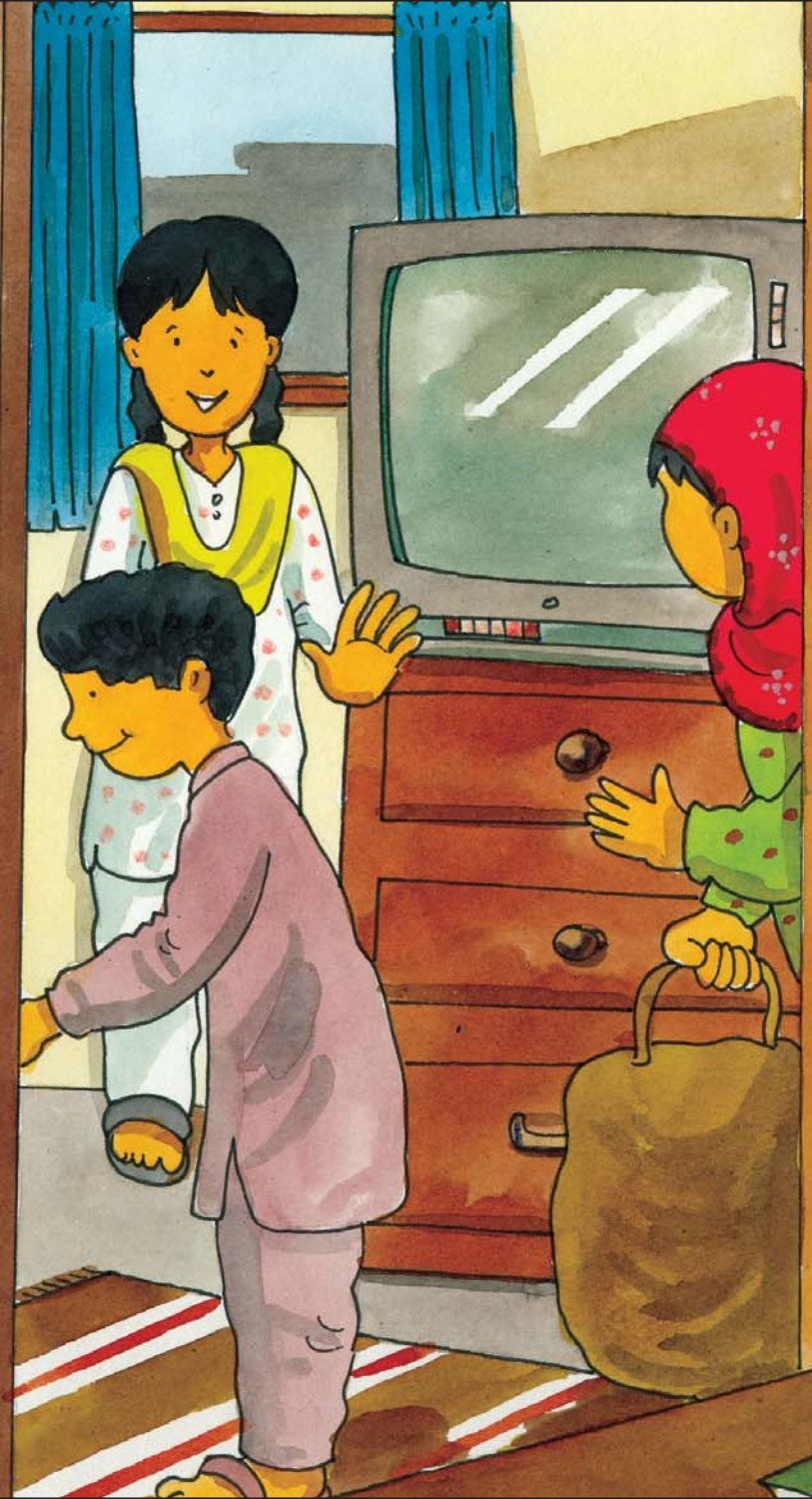
”ٽريفڪ پوليس آفيسر؟ مون پوليس جي باري ۾ ته ٻڌو آهي پر ٽريفڪ جي معاملي ۾ پوليس وارن جو ڇا وڃي. ڇا توهان ڦورو قسم جي ماڻهن کي گرفتار ڪندا آهيو ۽ ماڻهن کي ٻئي ڪنهن کي تنگ ڪرڻ کان روڪيندا آهيو؟“ راجو پڇيس.

”قورن کي ته ڪو نه پڪڙيون، باقي ماڻهن کي ٻئي ڪنهن کي تنگ ڪرڻ کان ضرور روڪيندا آهيو.“ سندس چاچي جواب ڏنس. ”ڇا توکي اها خبر آهي ته ڳوٺن توڙي شهرن ۾ زخمي ٿي پوڻ يا موت جو شڪار ٿي وڃڻ جو وڏو سبب روڊ حادثا ئي آهن؟ ٽريفڪ پوليس واري جي اهائي ذميداري هوندي آهي ته هو روڊ تي پيش ايندڙ حادثن کي روڪڻ جي ڪوشش ڪن ته جيئن ماڻهو روڊ کي آسانيءَ سان استعمال ڪري سگهن ۽ ان کي پار ڪري سگهن.“

”اهو سڄو ڪم توهان ڪيئن ڪندا آهيو؟ ڇا توهان ماڻهن کي روڊ تي هلڻ کان روڪيندا آهيو؟“ راجو پڇيس.

”ماڻهن کي روڊ پار ڪرڻ کان روڪبو ته اهي پنهنجي پنهنجي منزل تي ئي نه پهچي سگهندا، ڇاڪاڻ جو روڊ ته هر هنڌ آهن. منهنجو ڪم اهو هوندو آهي ته ماڻهن کي سلامتي سان روڊ پار ڪرايان. انهيءَ لاءِ آئون ماڻهن کي ان وقت روڊ پار ڪرڻ ڏيندو آهيان، جڏهن روڊ تي گاڏيون گهٽ هجن يا وري اهي آهستي هلي رهيون هجن. روڊ تي جيڪڏهن گاڏيون تيز تيز هلي رهيون هجن ته ان وقت روڊ پار ڪرڻ کان پرهيز ڪرڻ گهرجي.“ سندس چاچي چيو.

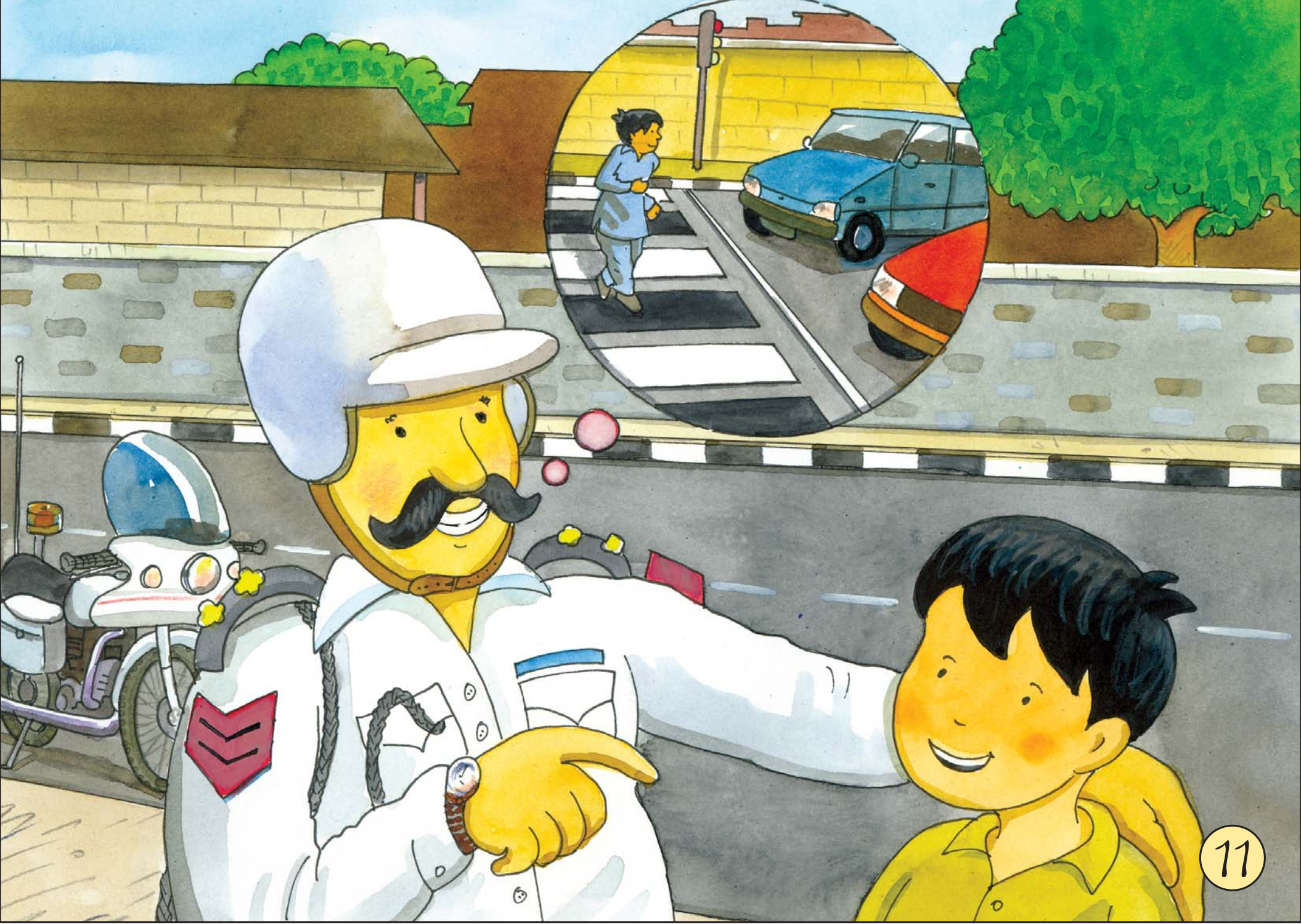
راجو جي ڇاچي پنهنجي ڊريس پاتي ۽ پنهنجي ڊيوٽي تي وڃڻ لاءِ روانو ٿيو. هو راجو کي به پاڻ سان گڏ وٺي ويو. هو ٻئي ڄڻا اچي رنگ جي هڪ وڏي موٽرسائيڪل تي روانا ٿيا، جيڪا راجو کي ڏاڍي پسند هوندي هئي. هو هڪ اسڪول وٽ اچي بيٺا، جتي گيت جي پٺئين پاسي کان راجو کي ڪيترائي ٻار راند ڪندي نظر آيا.

”ڇاچا اسان هتي ڇا پيا ڪريون؟ آئون هتي اسڪول وڃڻ لاءِ ڪونه آيو آهيان آئون ته اسڪول جي موڪلن تي هيان.“ راجو پريشان ٿيندي چيو.

”راجو... اسان هتي انهي ڪري آيا آهيون، جو هتي منهنجي ديوتڙي لڳل آهي. پنجن منٽن بعد موڪل جي گهٽي وڃندي ۽ سڀئي ٻار گهر وڃڻ لاءِ گيت ڏانهن ڊوڙ پائيندا پر گيت کان ٻاهران هن پاسي ڏانهن تمام گهڻي ٽريفڪ وارو جيڪو روڊ ڏسين ٿو سو ڏاڍو خطرناڪ آهي، ڇاڪاڻ ته ٻار عام طور تي روڊ پار ڪرڻ وقت ٻنهي پاسن کان ٽريفڪ کي جانچي پوءِ روڊ پار نه ڪندا آهن. هو ائين ئي ڪڍي روڊ تي ڊوڙ پائيندا آهن، جيڪو تمام خطرناڪ ڪم آهي.“ راجو جي چاچي چيو.

”واقعي ٻارن کي روڊ سلامتيءَ سان پار ڪرڻ لاءِ ڪجهه سکڻ گهرجي“ راجو پنهنجي چاچي سان اهو واعدو ڪندي چيو ته آئندهو هميشه تريفڪ جي اصولن جي پابندي ڪندو ته جيئن هو پاڻ ۽ هن جا دوست سلامتيءَ سان روڊ پار ڪري سگهن.

”ها..... جيڪڏهن ٻار سائنس، انگريزي ۽ ٻين مضمونن جي تعليم حاصل ڪري سگهن ٿا ته پوءِ هو اهو به سگهي سگهن ٿا ته روڊن تي ڪيئن محفوظ رهجي. ڇا اوهان کي اها خبر آهي ته روڊ تي ٿيندڙ حادثن ۾ ٻار ئي وڏي وڏي زخمي ٿين ٿا.“ راجو جي چاچي چيو. ”ٻارن کي هميشه اهو سکڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي ته روڊ جي ڪهڙي پاسي کان پنڌ هلڻو آهي، ڪهڙي پاسي کان سائيڪل هلائجي ۽ ڪنهن وڏي روڊ کي پار ڪندي ڪهڙين ڪهڙين جڳهين کي ڏسي وڃي وڃي روڊ پار ڪجي.“

”ٻارن توڙي ڪجهه وڏي عمر جي ماڻهن جي اها سوچ هوندي آهي ته روڊ جي وچ وارو حصو پنڌ ڪرڻ لاءِ ٺهيل آهي. جڏهن ته حقيقت ۾ اهو گاڏين جي هلڻ لاءِ هوندو آهي.“ راجو جي چاچي چيو.

راجو کي هاڻي پنهنجي پيءُ جي چيل ڳالهه ياد آئي ته کيس پنهنجي چاچي وٽان ڪيتريون ئي ڳالهيون سکڻ جو موقعو ملندو. راجو کي انهيءَ ڳالهه جي ڏاڍي خوشي هئي ته سندس چاچي کيس روڊ تي سلامتي بابت ڪيتريون ئي ڳالهيون سمجهايون. هن کي محسوس ٿيو ته جيڪڏهن ٻار ۽ وڏي عمر جا ماڻهو روڊ تي سلامتي ۽ تريفڪ جي بنيادي اصولن بابت ڄاڻ حاصل ڪن ته جيئن ڪيترن ئي قسم جي حادثن کان پنهنجو پاڻ کي محفوظ رکي سگهن ٿا.

ٻارن لاءِ مفيد معلومات

انهيءَ ڳالهه کي يقيني بڻايو ته توهان جي سائيڪل جي چين، گھنڻيون، بريڪون ۽ ٽائر بلڪل صحيح نموني سان پيا ڪم ڪن. سائيڪل هلائيندي وقت هميشه هيلمت پائي رکندا ڪريو، ڇاڪاڻ ته خدا نه خواسته ڪو حادثو پيش اچي به وڃي ٿو ته اهو هيلمت ڪافي حد تائين اوهان جو بچاءُ ڪندو.

ڪنهن اهڙي سائيڪل تي سواري نه ڪريو، جيڪا اوهان جي قد کان بنهه وڏي يا وري بنهه ننڍي هجي. ائين ڪرڻ سان سائيڪل جو توازن نه رهندو آهي. انهيءَ ڪري هميشه پنهنجي قد سان مطابقت رکندڙ سائيڪل تي سواري ڪريو.

جيڪڏهن توهان جو بال روڊ پار ڪري ويو آهي ته ان جي پٺيان ڀڄڻ جي ڪا ضرورت ناهي. ٿوري دير لاءِ بيهي، ايندڙ ويندڙ ٽريفڪ جي آواز تي ڪن ڏيو ۽ چڱيءَ طرح ڏسي وائسي پوءِ بال واپس ڪڍي اچڻ جي ڪوشش ڪريو. روڊ جي ويجهو پيل بال واپس ڪڍي اچڻ لاءِ ڪڏهن به ڪنهن ٻار کي نه موڪليو.

جيڪڏهن خدانہ خواسته توهان جي هٿان ڪو حادثو ٿي ويو آهي ته توهان کي گهرجي ته زخمين جي مدد ڪريو. توهان انهيءَ لاءِ فوري امداد خاطر هنگامي مرڪزن تي فون ڪري سگهو ٿا ۽ ڪنهن حد تائين ٽرفڪ کي به روڪي سگهو ٿا.

جيتوڻيڪ هڪ نا تجربڪار ماڻهو لاءِ حالات جي سنگيني کي سمجهڻ ۽ فوري امداد فراهم ڪرڻ هڪ ڏکيو ڪم هوندو آهي، پر توهان کي گهرجي ته زخمي ٿيل ماڻهو اگر هوش و حواس ۾ آهي ته ان سان ڳالهائي کيس تسلي ڏيو. حادثو ڪندڙ گاڏي جو نمبر ضرور نوٽ ڪريو.

پنهجي اسڪول جي روڊ سيفتي برگيڊ جو ميمبر ٿي
روڊ سيفتي جا ضروري قاعدا سکڻ گهرجن.
رضاڪارانه طور تي روڊ سيفتي آفيسر بڻجي ماڻهن
جي مدد ڪريو، جنهن سان ماڻهو روڊ تي محفوظ هلي

رات جي وقت يا خراب موسم جي وقت هميشه
چمڪندڙ ڪپڙا پائيندا ڪريو. ريشمي ڌاڳي وارا
چمڪيلا ڪپڙا وڌيڪ بهتر رهندا. چمڪندڙ ڪپڙا
رات جي اونڌاهي ۾ نظر ايندا آهن. جيڪڏهن ممڪن
هجي ته روڊ کي زبيرا ڪراسنگ يا ٽريفڪ جي سگنل
وٽان ئي پار ڪريو جتي ڪو نه ڪو ٽريفڪ پوليس
وارو يا روڊ سيفتي آفيسر موجود هوندو آهي.

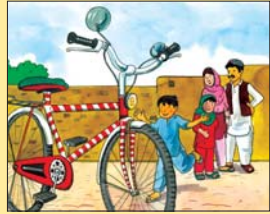
جيڪڏهن انهيءَ گاڏي ۾ سيٽ وارا پٽا (Seat Belts)
لڳل آهن ته ان ڳالهه کي يقيني بڻايو ته توهان
اهي پنهنجي جسم تي ٻڌي رکيا آهن.
دريءَ مان منهن ٻاهر ڪڍي جهڪي ٻاهر ڏسڻ کان
هميشه پرهيز ڪريو، نه ئي وري ڪا شيءِ بس مان ٻاهر
اچليو.
آئيني ۾ ڊرائيور جي نظر کي نه روڪيو. صرف ان
وقت گاڏي جا دروازا ۽ دريون کوليو جڏهن ائين
ڪرڻ محفوظ ۽ سلامتيءَ وارو هجي.

راجو جي ملاقات

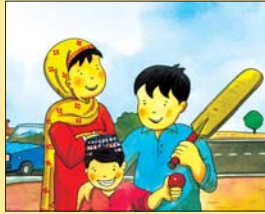
عام طور تي روڊ سڀيتي جي معاملي کي گهٽ اهميت ڏني ويندي آهي. جڏهن ته روڊ حادثن جي شرح مان پتو پوي ٿو ته انهن جو وڏو شڪار پار ٿي ٿين ٿا، جيڪا ڳالهه تمام گهڻي توجهه طلب آهي. پار دل ۾ اهو احساس رکن ته روڊ تي محفوظ رهڻ جا به ڪي ضروري اصول ۽ قاعدا ٿيندا آهن ته پنهنجو پاڻ کي روڊ تي محفوظ رکي سگهن ٿا. هن ڪهاڻي ۾ راجو شهر ڏي پنهنجي چاچي جي گهر وڃي ٿو، جيڪو کيس روڊ سڀيتي بابت ڳالهون سيکاري ٿو.

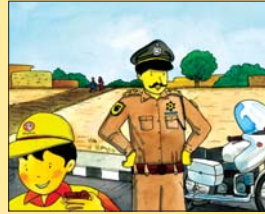
روڊ سڀيتي جي حوالي سان ڪهاڻين جو سلسلو روڊ سڀيتي ايجوڪيشن پروگرام تحت ڏنو ويو آهي، جيڪو روڊ سڀيتي ڊولپمينٽ ڊائريڪٽوريٽ حڪومت سنڌ ۽ سنڌ ايجوڪيشن فائونڊيشن طرفان نافذ ڪيو پيو وڃي. هن سلسليوار ڪتاب ۾ ڪجهه وڌيڪ ڪهاڻيون هي آهن:

راجو جي نئين سائيڪل

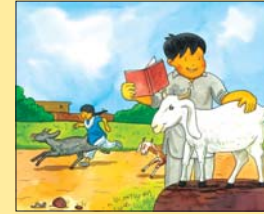
روڊ تي ڪيڏڻ جا پنهنجا مڙا آهن

ڳوٺ ۾ هي ڪير آيو...!

راجو جا زخم

بيلو جي سياڻپ

راجو جو خواب

سنڌ ايجوڪيشن فائونڊيشن
حڪومت سنڌ

روڊ سيڪٽر ڊولپمينٽ ڊائريڪٽوريٽ
ورڪس اينڊ سروسز ڊپارٽمينٽ
حڪومت سنڌ

مصنف: يوشع ڌڪي الدين | تصويرون ۽ تشريح: عديل الظفر | ترجمو: گل بيگ گريگج | ڪمپوزنگ: خادم حسين

شايع ڪرائيندڙ: سنڌ ايجوڪيشن فائونڊيشن

پلاٽ-9، بلاڪ-7، ڪمڪشان، ڪلفٽن-5، ڪراچي 75600 - پاڪستان.
فون نمبر 111-424-111 (92-21) فيڪس: 9251652 (92-21)
اي ميل: info@sef.org.pk ويب سائيٽ: www.sef.org.pk